

Ur-Baptistisk Pingst brev 125

Pånyttfödelse och tjänst – del 3

Det är tydligt att flera som anslutit sig till den teologiska hemvisten här, "Ur-Baptistisk Pingst", är tacksamma för hemsidan och finner andligt stöd i infobrevens innehåll och anda. Under 2017 har besöken varit många tusentals på hemsidan och har gått in på från flera länder utanför Sveriges gränser.

Fortsätter med en tredje del på temat "Pånyttfödelse och tjänst" utifrån Alfred Lorenzens bok "Jesus vår förebild – för ett segerrikt liv". I detta infobrev citerar jag från sidorna 67-70 i boken.

"När Paulus skriver till Timotheos om den nådegåva denne fått (2 Tim 1:6-7) framgår det av hela kapitlet och bägge breven att han talar om Timotheos tjänst. Den nådegåva han ska blåsa liv i är: "Giv akt...på den undervisning" (1 Tim 4:16). Hela detta avsnitt i 1 Tim 4 talar om att Timotheos inte ska försumma att använda nådegåvan som givits vid handpåläggning. Det framgår därefter klart att gåvan som man talar om är Timotheus förkunnartjänst. Läs hela kapitlet och kapitlet innan, som handlar om tjänsten som församlingsledare.

Återvänder vi sedan till 2 Tim och förmaningen i dess första kapitel, ser vi att Paulus gång efter annan återkommer till Timotheus tjänst som förkunnare och lärare. "Skäms alltså inte för vittnesbördet" (v 8). I 1 v 11 talar Paulus om sin egen tjänst som "förkunnare, apostel och lärare". Han talar om "det som jag har fått mig anförtrott" (v 12), "mönster för en sund förkunnelse" (v 13) och att Timotheus ska "bevara genom den helige Ande, vilken bor i oss, det goda som har blivit dig betrott" (v 14. 1917).

Vad var det för gott som betrots Timotheus genom Paulus och de äldstes handpåläggning? Jo, att vara ordets tjänare. Varje kapitel i 2 Tim talar om detta. I sista kapitlet återkommer förmaningen om att inte försumma att använda den nådegåva Timotheus fått, utan att istället blåsa liv i den. "Förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättvisa, vädja – tålmodigt och med ständig undervisning" (2 Tim 4:2). Det var Timotheus nådegåva.

Läs också Rom 12, där Paulus först talar om att vi måste förvandlas genom vårt sinnes förnyelse så att vi kan se vad som är Guds vilja. Därefter övergår han till att tala om olika slags tjänster. "Och vi hava olika gåvor alltefter den nåd, som har blivit oss given. Har någon profetians gåva, så bruke han den efter måttet av sin tro; har någon fått en tjänst, så akte han på tjänsten; är någon satt till lärare, så akte han på sitt lärarkall; är någon satt till att förmana, så akte han på sin plikt att förmana. Den som delar ut gåvor, han göre det med gott hjärta; den som är satt till föreståndare, han var det med nit; den som övar barmhärtighet, han göre det med glädje" (Rom 12:6-8. 1917).

Dessa hänvisningar räcker för att visa att de första kristna fördes fram till en förståelse av sin kallelse och sin tjänst. Andens kraft visas emellertid också i de andliga gåvor som vi möter i 1 Kor 12...

Kraften uppenbaras i svaghet

När vi talar om Andens kraft kan vi börja med frågan: hur upplevs kraften? Bibeln svarar faktiskt med att kraften är i Anden, inte i Andens bärare. Den person i vilken kraftens Ande tagit sin boning upplever oftast kraftens raka motsats: svaghet. Här återkommer vi till självförnekelsen. Den första av saligprisningarna är en nyckel till förståelsen av Andens liv och kraft. "Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket" (Matt 5:3).

Var är Guds rike? "Hos de fattiga i anden", säger Jesus. Guds rike är ju kraftens rike. Vad innebär det då att vara fattig? På grekiska finns flera ord för fattig. Ett ord beskriver "den man för vilken livet är en kamp". Motsatsen är mannen som lever livet i överflöd. I Matt 5:3 – liksom i Matt 11:5 och Luk 4:18 – använder Jesus ordet *ptochos*, som talar om mer än att bara kämpa för att överleva. Det beskriver bokstavligen den människa som inte äger något som helst och är i ögonblicklig livsfara."

Med Guds välsignelse!

Sigvard Svärd